

VÁCLAV FRYČEK

Legionář, spisovatel a knihovník

Tomáš RELI

Václav Fryček se narodil 29. 8. 1897 v Malesicích (okres Stříbro). Ačkoliv byl pokřtěn jako Václav František Maxmilián, užíval pouze prvního křestního jména. V letech 1903–1906 navštěvoval obecní školu v Malesicích, od roku 1906 byl žákem c. k. cvičné školy pětileté v Plzni a po získání frekventačního vysvědčení (1908) byl oprávněn k navštěvování školy střední (první česká státní reálka v Plzni). Zde byl pro dobré studijní výsledky postupně osvobozen od školného. Od páté třídy navštěvoval c. k. vyšší reálku v Sušici, kde dokončil středoškolská studia (28. 6. 1915). V srpnu stejného roku byl odveden jako kadet aspirant do armády.¹⁾

Narukoval do Rumburku k 7. pluku zeměbrany, odkud byl poslán do Školy pro rezervní důstojníky. Počátkem roku 1916 byl se stejným plukem odvelen do Haliče a Bukoviny. Z tohoto území byl stažen 4. 9. 1916, neboť měl nastoupit na krátkou dovolenou. Jeho otec Ladislav Fryček totiž předstíral těžkou chorobu, aby mohl svého milovaného syna opět vidět. Nakonec strávil Václav Fryček v Plzni celých pět měsíců, protože mu rodině blízký lékař Kučera zajistil zdravotní dovolenou.²⁾ 15. 1. 1917 nastoupil Fryček opět k 7. pluku zeměbrany do Rumburku a v únoru stejného roku byl odvelen nejprve na východní a poté na italskou frontu. V srpnu 1917 přeběhl při ofenzivě na Jeleníku (severně od Terstu) do zajetí. Po ročním pobytu v zajateckém táboře na ostrově Asinara u Sardinie a krátkém pobytu v Sulmoně (rodiště básníka Ovidia), vstoupil 12. 7. 1918 do 33. střeleckého pluku československých legií.³⁾

1) *Fryček Václav, PhDr.*, Státní okresní archiv Náchod (SOKA Náchod), inv. č. fondu 529. (Pozn. U biografických údajů je primárně vycházeno z osobního fondu Václava Fryčka, který je uložen v SOKA Náchod.)

2) Marie SOBOTKOVÁ (ed.), *Václav Fryček*, Náchod 1998, s. 7–9.

3) Tamtéž.

Obr. 1: Václav Fryček – italský legionář,
SOkA Náchod.

V hodnosti poručíka absolvoval bitvu u Doss Alto (21. 9. 1918), ve které jednotky československých legií výrazně přispěly k udržení italských pozic. Fryčkovy statečnosti si všiml armádní generál Graziani, dokonce ho neváhal 3. 10. 1918 představit členovi zahraničního odboje Edvardu Benešovi, který ze strategických důvodů (formování italských legií) frontu ve stejné době navštívil. Fryček byl povýšen do hodnosti nadporučíka a v roce 1926 se k událostem na italské frontě vrátil prostřednictvím vzpomínkové knihy *Pluk Doss Alto*.⁴⁾

Na přelomu let 1918–1919 byl po návratu z Itálie do vlasti přesunut do Bratislavy na Slovensko.⁵⁾ Stal se zpravodajským důstojníkem, ale v červnu 1919 byl poblíž Levic při protiútoky zraněn granátem. Protože zranění bylo vážnější (zasáhlo lebku), musel být převezen do plzeňské nemocnice, kde podstoupil akutní léčbu.⁶⁾ Formálně byl Fryček propuštěn z legií 31. 12. 1919. Již předtím získal několik ocenění – Italský kříž za válečné zásluhy (9. 3. 1919), Československý válečný kříž (7. 6. 1919), Revoluční medaili a Medaili vítězství (oboje bez dekretu). Později ještě obdržel Válečnou pamětní medaili od italského ministra války (23. 9. 1922) a Pamětní medaili československého dobrovolnického sboru (21. 4. 1948).⁷⁾

V roce 1921 nastoupil Fryček jako mimořádný posluchač na Filosofickou fakultu České univerzity Karlovy v Praze (jako absolvent reálky nemohl být dle tehdejší legislativy přijat coby posluchač řádný). Situace se změnila po složení doplňovací maturitní zkoušky na gymnáziu v Královských Vinohradech. Od letního semestru 1923 tak mohl být veden jako řádný posluchač. 10. 12. 1926 složil rigorózní zkoušku a obhájil disertační práci na téma *Integrace lidstva*, kde se zabýval sebeurčením národů.⁸⁾

27. 6. 1928 složil Fryček státní zkoušku z knihovnictví. Ve stejném roce získal neplacenou praxi v parlamentní knihovně. Do knihovnické praxe ho zde zasvětil Jaromír Malý, který dříve působil jako redaktor periodika *Otavan* a tiskl první Fryčkovy sonety.⁹⁾ V době studií byl Fryček externím redaktorem *Národních listů* (do roku 1923), poté působil v periodiku *Ná-*

4) Fryček Václav, PhDr., SOKA Náchod, inv. č. fondu 529.

5) Československá republika bojovala tehdy proti maďarské rudé armádě. Vítězství dosáhla v srpnu 1919, mimo jiné díky spojení s Rumunskem a Královstvem Srbů, Chorvatů a Slovenců. Viz např. Jan MICHL, *Legionáři a Československo*, Praha 2009, s. 23.

6) M. SOBOTKOVÁ (ed.), *Václav Fryček*, s. 9.

7) Fryček Václav, PhDr., SOKA Náchod, inv. č. fondu 529.

8) Tamtéž.

9) Tamtéž.

rodní politika (1923–1926). Později byl také členem redakce *Moravského večerníku*, *Českého slova* a *Moravského slova*. Spolupracoval s Karlem i Josefem Čapkem, Viktorem Dykem, Ignátem Herrmannem nebo Karlem Matějem Čapkem-Chodem.¹⁰⁾

12. 5. 1924 se oženil s Vlastou Knechtlovou, dcerou zakladatele a šéfredaktora olomouckého deníku *Pozor* Aloise Knechtla. Poznali se během studií na Filosofické fakultě. Roku 1926 se jim narodila dcera Nyola, v lednu 1927 však bohužel zemřela na zápal plic. Druhá dcera Václava Karmen Růžena, se manželům Fryčkovým narodila 4. 8. 1929.¹¹⁾

V roce 1928 zvítězil Fryček v konkurzu na místo městského knihovníka v Náchodě, na dobu jednoho roku byl jmenován knihovníkem prozatímním a od 1. 8. 1929 se stal knihovníkem řádným. Vzhledem k tomu, že v předchozích deseti letech (1918–1928) neměla náchodská knihovna stálého knihovníka a na jeho pozici se vystřídalo několik dobrovolníků, dostalo se knihovně teprve za Fryčkova působení profesionálního vedení. Knihy byly abecedně signovány, byl vytištěn katalog pro čtenáře a nakonec se zavedlo bezplatné půjčování.¹²⁾ Samotný Fryček vnímal práci knihovníka takto: „*K sedmi až osmi denním hodinám technických prací náchodského knihovníka přistupuje teprve studium, jeho vlastní četba a styk se stranami, nejen krajinskými kulturními pracovníky, nýbrž také s literáty a vědci, kteří jsou u nás hosty.*...“¹³⁾ Od června 1930 zastával Fryček rovněž funkci voleného kronikáře města Náchod. I zde se snažil prosadit moderní metody, např. umožnění zápisu do kroniky formou fotografie, filmu či zvukového záznamu.¹⁴⁾

Situace se výrazně změnila s nacistickou okupací. Jako bývalý legionář a aktivní člen svobodných zednářů byl Fryček v roce 1942 nejprve předvolán k výslechu do Hradce Králové a od 1. 9. 1942 předčasně penzionován. Gestapo ho vinilo ze zpravodajské činnosti, které se v rámci odboje věnoval společně s dlouholetým přítelem Jaroslavem Kvapilem. Navzdory vyřazení z veřejného života přijal Fryček v roce 1943 pověření posledního voleného náchodského starosty Ferdinanda Kaněry k sepsání podrobných dějin města Náchoda. Rukopis čítá 1667 stran, ale nebyl bohužel dokončen.¹⁵⁾

10) M. SOBOTKOVÁ (ed.), *Václav Fryček*, s. 10.

11) Tamtéž.

12) Pavla TEICHMANOVÁ, *Působení Václava Fryčka v Městské veřejné knihovně v Náchodě*, in: M. Sobotková (ed.), *Václav Fryček*, s. 29–34.

13) Tamtéž, s. 32.

14) M. SOBOTKOVÁ (ed.), *Václav Fryček*, s. 12.

15) *Fryček Václav*, PhDr., SOKA Náchod, inv. č. fondu 529.

Obr. 2: Václav Fryček – umělecká fotografie
(František Jansák, Nové Město nad Metují),
SOkA Náchod.

Po skončení druhé světové války byl Fryček 16. 5. 1945 rehabilitován a vrácen do funkce městského knihovníka. V letech 1946–1947 působil současně jako zkušební komisař pro literaturu a knihovní správu, zákonodárství, lidovou výchovu a dějiny knihoven – v rámci kurzů pro knihovní inspektory a knihovníky. 5. 2. 1948 dokonce dosáhl odškodnění za předčasné penzionování a poškození osobních práv.¹⁶⁾

Rozhodující okamžiky pro opětovné a definitivní vyloučení Fryčka z veřejného života nastaly po konání 1. celostátního sjezdu českých knihovníků v Brně (13.–14. 5. 1948). Fryček se tohoto setkání neměl oficiálně účastnit, protože byl po těžké nemoci hospitalizován od listopadu 1947 v Praze. Přesto bez pověření jako soukromá osoba na sjezd odjel, čímž dal komunistům záminku k suspendování.¹⁷⁾ Po návratu mu byly doručeny dva dopisy s datem 10. 5. 1948. V prvním dopise ho Místní národní výbor v Náchodě vyzýval, aby se výše uvedeného sjezdu neúčastnil a respektoval jako náhradu za svou osobu profesora Václava Nováka (knihovnické studijní knihovny v Náchodě). Ve druhém listu mu bylo oznámeno, že na základě rozhodnutí místního akčního výboru má nastoupit ihned po doručení korespondence na dovolenou. 1. 9. 1948 byl na základě rozhodnutí stejných orgánů propuštěn a definitivně penzionován.¹⁸⁾ Navzdory složité situaci se Fryček rozhodl angažovat jako brigádník v náchodské zámecké knihovně a především pomáhal při reorganizaci náchodského městského archivu (dnes Státního okresního archivu Náchod). Do poslední chvíle se také snažil tvořit beletristická díla, ačkoliv mu je nakladatelství vracela z politických důvodů zpět.¹⁹⁾

Roku 1966 požádal Fryčka náchodský okresní archivář Erik Bouza o možnost odevzdání Fryčkova literárního archivu do okresního archivu v Náchodě. Fryček s nabídkou souhlasil a prostřednictvím manželky odevzdal část své korespondence a bibliografii svých tištěných prací. Autorská práva si však ponechal.²⁰⁾ Václav Fryček zemřel v Náchodě dne 17. 1. 1969 po delší nemoci. Po jeho smrti požádal Erik Bouza Fryčkovu manželku o svěření písemné pozůstalosti okresnímu archivu v Náchodě. Paní Fryčková souhlasila a ponechala si autorská práva pro sebe a svou dceru.²¹⁾

16) Tamtéž.

17) M. SOBOTKOVÁ (ed.), *Václav Fryček*, s. 14–16.

18) Tamtéž.

19) *Fryček Václav, PhDr.*, SOKA Náchod, inv. č. fondu 529.

20) Tamtéž.

21) Tamtéž. Fryčkova pozůstalost byla zpracována v květnu a červnu 1972, aktuálně čítá 58 kartonů. V roce 2001 došlo k aktualizaci fondu, nyní je rozdělen do čtyř sekcí – Osobní písemnosti, Literární činnost, Tištěné práce, Různé.

Obr. 3: Z divadelní hry Regner,
SOKA Náchod.

Literární činnost

Fryčkovu literární tvorbu je druhově i žánrově velmi rozmanitá. Čítá 35 publikovaných děl – 7 básnických sbírek, 16 prozaických titulů a 12 divadelních her. Fryček debutoval sbírkou povídek *Na březích Otavy* (vydáno 1912 pod pseudonymem Václav Malesický jako odkaz na autorovo rodiště). Ve studentských letech pak ještě vydal román *Studentská idyla* a básnickou sbírku *Studentovo veršování* (oboje 1915). Tato díla jsou psána v tzv. šrámkovském duchu – zaměřují se na studentské zážitky a obsahují prvky vita-

lismu.²²⁾ Po první světové válce těžil Fryček především ze zážitků z fronty a zajetí, takto vznikl román *Vojáckové*, básně v próze *Dítě horečky* (oboje 1918) a v roce 1926 hlavní dílo reflektující italskou frontu *Pluk Doss Alto*,²³⁾ o kterém bude pojednávat další část textu.

Od poloviny 20. let se nejvíce věnoval dramatu, hned v roce 1925 napsal loutkovou hru *Bumbulina*. V roce 1932 uspěl s dramatem *Regner*, ve kterém evokoval historickou osobnost, jež byla předlohou faráře Havlovického z Jiráskovy kroniky *U nás*. Čtenářský úspěch byl rovněž zaznamenán díky historickému románu z doby Karla IV. *Záhadný mincíř* (1939).²⁴⁾ Kniha získala cenu Masarykova lidovéhohonného ústavu k dvacátému výročí existence Československé republiky.²⁵⁾ Specifickým příspěvkem je pak disertační práce na téma *Integrace lidstva*, kde se v pozitivistickém duchu pokusil vyrovnat se soudobou evropskou sociální problematikou (1929).²⁶⁾

Pokud jde o publikační činnost se zaměřením na veřejné knihovnictví, napsal Fryček např. studii *Knihovnictví orgánem demokracie* (1927). Výcho diskem textu bylo ztotožnění demokracie s kulturou a vzděláním. Podle Fryčka tvoří knihovnictví mravní osobnosti, které jsou ochotné dát se vést jen takovými politiky, kteří jsou sami osobnostmi.²⁷⁾

Pluk Doss Alto

Ve *Stati vstupní* se Fryček snažil definovat cíl této vzpomínkové knihy. Nešlo mu o pouhé povrchní utřídění válečných událostí, ale o „pravdivý popis s průhledy, jež jsou nejvíc nasnadě.“²⁸⁾ Vojenský pluk vnímal jako „živého tvora, který se rodí, vyvíjí a nakonec se dočká mírové přestavby.“²⁹⁾

Právě formování pluku je hlavním tématem prvních dvanácti kapitol (*Stát vstupní*, *O plukovním embryu*, *Pluk se formuje*, *Naše píseň*, *Městečko a pluk*, *Generálův polibek*, *První prapor se bije*, *Nikoho neživice*, *Prvé rozčarování*, *Oběšencův první úsměv*, *Ferrara di Monte Baldo*, *Tábor stržen*). Fryček se snaží vyložit základní fakta a přitom si zachovává určité prvky

22) Přemysl BLAŽÍČEK, *Václav Fryček*, in: Vladimír Forst a kol., *Lexikon české literatury. Osobnosti, díla, instituce*, A–G, Praha 1985, s. 761.

23) Tamtéž.

24) Tamtéž.

25) M. SOBOTKOVÁ (ed.), *Václav Fryček*, s. 17.

26) *Fryček Václav, PhDr.*, SOKA Náchod, inv. č. fondu 529.

27) Pavla TEICHMANOVÁ, *Příspěvky Václava Fryčka k teorii veřejného lidového knihovnictví*, in: M. Sobotková (ed.), *Václav Fryček*, s. 35–38.

28) Václav FRYČEK, *Pluk Doss Alto*, Praha 1926, s. 9.

29) Tamtéž, s. 7–9.

lyrického přístupu (zachycení atmosféry, delší popisné pasáže přírody apod.).³⁰⁾ Dějová složka se nejvíce zaměřuje na problematiku vojenských hodnot. V československých legiích se totiž udělovaly podle toho, jakou hodnot si daný voják přenesl z rakousko-uherské armády. V rakousko-uherské armádě ale působili na vedoucích pozicích ti nejservilnější, nikoliv nejstatečnější, což vyvolalo v legiích první rozkol. Dle Fryčkových slov se situace zlepšila příchodem italského generála Grazianiho, který příliš neřešil, jakou hodnot si kdo přenesl, ale zajímal ho aktuální přístup daného vojáka na italské frontě.³¹⁾

Hlavní část vzpomínek se samozřejmě věnuje samotné bitvě u Doss Alto. Dle dobových pramenů³²⁾ proběhla bitva následovně: Československé dobrovolnické jednotky vytvořily na italském území v létě 1918 6. Československou divizi, která zahrnovala 31.–34. pluk. Divizi velel výše uvedený generál Graziani. V srpnu 1918 zaujala divize pozice mezi jezerem Lago di Garda a řekou Adičí. Měla za úkol ubránit sektor na masivu Altissimo, jehož hlavním vrcholem bylo Doss Alto. 21. 9. 1918 se rakousko-uherské oddíly pokusily o dobytí tohoto bodu (měly početní převahu). Útok zahájily ve 4 hodiny ráno dělostřeleckou palbou, která směřovala zejména na československé pozice (kóta 703). Poté přešly do pozemního útoku na vrcholek Doss Alto ze severozápadní a severovýchodní strany.³³⁾ Nejsložitější obranný úkol čekal na 33. československý střelecký pluk, kterému se přes počáteční problémy (zajetí hlídek) podařilo (díky posilám ze zálohy) vytlačit nepřítele ze zákopových pozic a přispět tak ke konečnému vítězství.³⁴⁾

Fryček ve svém pohledu uvádí, že krátce po počáteční palbě přestalo fungovat telefonní spojení s plukovním velitelstvím a že motivací armád centrálních mocností bylo vyvážit porážky na západní frontě dílčím vítězstvím na frontě italské. Speciálně rakousko-uherská armáda chtěla zajmout výše postavené československé vojáky, kteří přeběhli z její armády.³⁵⁾ Dále Fryček pojednává o sebevraždě Oldřicha Trojánka, který se pro tento čin rozhodl po obklíčení hlídek, a úspěchu Rudolfa Fabiana, který po počátečním zmatku zjednal během pár minut pořádek a vyslal přes sousední vrcholek

30) Tamtéž.

31) Tamtéž, s. 12–15.

32) Milan MOJŽÍŠ (ed.), *Československé legie 1914–1920: katalog k výstavám Československé obce legionářské*, Praha 2017; J. MICHL, *Legionáři a Československo*; Josef LOGAJ, *Československé legie v Itálii*, Praha 1920.

33) M. MOJŽÍŠ (ed.), *Československé legie 1914–1920*, s. 258–278.

34) Tamtéž, s. 272.

35) V. FRYČEK, *Pluk Doss Alto*, s. 67–73.

Sasso Sega posily.³⁶⁾ V další části³⁷⁾ se Fryček zmiňuje o konfliktu na nově vytvořené československo-maďarské hranici, kterou měli italští legionáři po návratu do vlasti bránit.³⁸⁾ Autor si zejména při tomto konfliktu uvědomoval ideologický podtext celé záležitosti.

V *Epilogu polemickém* se pokusil analyzovat fenomén nacionalismu a socialismu. Podle něj národ, který nebyl nikdy napaden, nemůže poznat pravou podstatu nacionalismu. Legie dle jeho slov pěstovaly lásku k vlasti, nikoliv nenávisť k cizím národům. Proto je jejich nacionalismus v tomto smyslu opodstatněný.³⁹⁾ V případě socialismu pro změnu vnímal rozdíl mezi socialistickým systémem a solidaritou. V legiích se dle jeho názoru pěstovala dobrovolná solidarita a teoreticky jistý druh (nezáměrného) abstraktního socialismu. V žádném případě ale nešlo o vzývání hodnot této ideologie. „*Tříštivý způsob likvidace legií znemožnil včas dále je vésti jako celek po stránce ideové,*“ uzavírá.⁴⁰⁾

Shrnutí

Václava Fryčka lze bezesporu hodnotit jako talentovaného spisovatele, novináře, knihovníka i kronikáře. Jeho nedocenění je dáno především vnějšími faktory – nacistickou okupací (1939–1945) a komunistickým režimem (po roce 1948). Nejvíce děl se mu podařilo vydat ve 20. a 30. letech 20. století, čímž de facto potvrzuje úděl legionářské literatury. Její funkce byla převážně výchovná a vlastenecká, zapůsobila na prvorepublikovou společnost, ale z důvodu nástupu dvou totalitních režimů a přílišného (současného) odstupu se ji nikdy nepodařilo stát se součástí hlavního proudu české literatury.

Kniha vzpomínkových povídek *Pluk Doss Alto* umožňuje čtenáři pochopit základní fakta z italské fronty a československo-maďarské války, současně se však snaží dbát na estetickou stránku (což není v takových případech pra-

36) Tamtéž.

37) Tamtéž, s. 98–113.

38) Místo mírových záležitostí došlo na jižním Slovensku ke konfliktům mezi maďarskou armádou a československými jednotkami (od listopadu 1918). Přes počáteční československé úspěchy (obsazení Bratislavy) přešla maďarská armáda do protiútoků. 21. 3. 1919 vyhlásila Maďarskou republiku rad a 16. 6. 1919 Slovenkou republiku rad. Československé armádě ale výrazně pomohlo zapojení rumunské a jugoslávské armády (a diplomatická podpora Francie a Itálie). Ve dnech 10.–13. června 1919 byla svedena vítězná bitva o Zvolen, konečné vítězství pak bylo stvrzeno maďarskou kapitulací (srpen 1919). Více viz František EM-MERT, *Českoslovenští legionáři za první světové války*, Praha 2014, s. 164–166; J. MICHL, *Legionáři a Československo*, s. 23.

39) V. FRYČEK, *Pluk Doss Alto*, s. 67–73, s. 130–133.

40) Tamtéž, s. 133.

vidlem). Fryčkův styl s sebou nese určitou mladickou naivitu (knihu vydal ve 29 letech), polemické pasáže (zejména v otázce ideologické) a zároveň snahu o objektivitu (např. „*zdá se mi, že jsem povinen ... zastavit u jedné otázky*“⁴¹⁾). Kladného přijetí se této knize dostalo od spisovatelů Viktora Dyka a Josefa Svatopluka Machara. První z nich ji nazval „*svrchované aktuální knihou, jež dovede živě zachytit příznačné gesto hrdinů v jedinečné chvíli*.“⁴²⁾ Machar pro změnu převzal do své knihy *Pět roků* Fryčkovu charakteristiku generála Grazianiho.⁴³⁾ Pravděpodobně nejceněnější byla pro Fryčka reakce tehdejšího ministra zahraničí Edvarda Beneše. V dopise ze dne 6. 10. 1926 Fryčkovi napsal, že v knize „*krásně vystihl historii tohoto pluku a zachoval tak budoucí generaci obraz bojů, které vedly ke svobodě národa*.“⁴⁴⁾

Oproti tomu se román *Vojáckové* ani básně v próze *Dítě horečky* příliš neprosadily. Tuto skutečnost si ostatně uvědomoval samotný Václav Fryček, když románu *Vojáckové* přidal podtitul *Nepořádná kniha*.⁴⁵⁾ V případě titulu *Dítě horečky* je určitou nevýhodou samotné žánrové pojetí a také malý rozsah textu (69 stran).⁴⁶⁾ Přesto nabízí uvedená díla neopakovatelný vhled do událostí, které přispěly ke vzniku a formování První republiky.

Příspěvek vznikl jako součást specifického výzkumu Fenomén italských legií v české literatuře (zakázka č. 2118/01310/1210).

Mgr. Tomáš Rell

Pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové

e-mail: tomas.rell@uhk.cz

41) Tamtéž, s. 79.

42) M. SOBOTKOVÁ (ed.), *Václav Fryček*, s. 22.

43) Tamtéž.

44) Tamtéž.

45) Upozorňoval na fakt, že knihu vypracoval v říjnu a listopadu 1916 v Plzni, ale koncepci provedl již na jaře roku 1916. Připomíná také, že mnoho částí napsal přímo na bitevním poli a některé z těchto pasáží následně znovu přepracoval. Kniha tak postrádá jednodlost, charakteristika postav není dotažená a hlavní osa kolísá mezi realitou a fikcí.

46) Protože legionářská literatura plní především faktickou funkci, prosadila se více díla prozaická. Tato skutečnost se netýká pouze Václava Fryčka, ale také dalších autorů (např. Rudolf Medek, Josef Kopta).

VÁCLAV FRYČEK

Legionary, writer and librarian

The article sets out to present the biography of the writer, librarian, journalist, chronicler and Italian legionary Václav Fryček, with a particular emphasis on his collection of memoir-type stories *The Doss Alto Regiment*. The first section gives information about Fryček's conscription into the Austrian army (August 1915), his defection to the Italian army (August 1917), and especially his role in the victorious battle at Doss Alto (21 September 1918), after which he was promoted to the rank of Senior Lieutenant and officially introduced to the future Czechoslovak President Edvard Beneš. There is also a brief discussion of Fryček's intelligence work during the Hungarian-Czechoslovak War.

The next section of the article summarizes Fryček's activities as a journalist, focusing particularly on his work in the newspapers *Národní listy*, *Národní politika*, *Moravský večerník*, *Moravské slovo* and *České slovo*. It gives a detailed account of Fryček's work at the municipal library in Náchod (including his reforms of the system of library services) and his role as the town's official chronicler, as well as mentioning his official bans during the Nazi occupation and the communist regime.

The core of the text assesses Fryček's literary activities – from his first poetic texts, via dramas and scholarly literature, to his books of memoirs, which recount his experiences on the Italian front. There is a detailed analysis of the collection of stories entitled *The Doss Alto Regiment* (*Pluk Doss Alto*). The article presents the book's aims as articulated by Fryček himself, the formation of the legionary regiment, and the course of the battle itself. It describes the strategic goals of the Czechoslovak troops as well as the heroic deeds of Rudolf Fabian. It then analyzes the book's polemic epilogue, in which Fryček criticizes both nationalism and socialism.

The concluding part of the article discusses why Václav Fryček is a neglected author nowadays, and why *The Doss Alto Regiment* was more esteemed during the inter-war period than two of his other works on similar topics – *Soldiers and Children of the Fever*.